

Püspöki rendkívüli szinódus a családról
RÓMA, 2014 október 5-19.

Johan BONNY Antwerpen püspökének tanulmánya:
<http://www.merleg-digest.eu/puspoki-szinodus-a-csaladrol/>

"Mi is, püspökök – folytatta vasárnapi homíliáját Ferenc pápa – arra kaptunk meghívást, hogy dolgozzunk az Úr szőlőjében. A szinódusi összejövétel nem arra szolgál, hogy szép és eredeti gondolatokat vitassunk meg, vagy megmutassuk, ki az okosabb..., hanem arra, hogy jobban műveljük és őrizzük az Úr szőlőjét, együttműködünk álma, s népére vonatkozó szeretettermé megvalósításában. Ez alkalommal az Úr azt kéri, hogy vegyük gondjainkba a családot, amely a kezdetektől fogva lényeges része az emberiségre vonatkozó szeretettermének."

Vatikáni Rádió honlapja (2014. 10. 05.)

3770 Sajószentpéter, Sport u. 14-16. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthagzas.hu; e-mail: info@egyutthagzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthagzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthagzas.hu

"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA

Ferenc pápa homíliája

A bátorság, hogy beismerjük bűnösségünket nyitottá tesz minket
Krisztus simogatására

A mai liturgia azt a bűnös asszonyt tárja elénk, aki „könnyeit Jézus lábára hullatta, majd hajával megtörölte, elárasztotta csókjaival, és megkenste illatos olajjal” (Lk 7,38b). Jézust egy farizeus hívta meg házába – egy farizeus, aki bizonyos szintű kultúrával rendelkezik és szeretné hallani Jézus tanítását, szeretne többet tudni róla. És szívében elítéli úgy a bűnös asszonyt, mint Jézust, hiszen „ha próféta volna, tudná, hogy ki és miféle az, aki érinti” (Lk 39b). Ez a farizeus nem volt rossz ember, csak nem tudta megérteni ennek a nőnek ezt a gesztusát.

„Nem érti az alapvető gesztusokat, a nép alapvető gesztusait. Talán ez az ember elfelejtette, hogy hogyan kell megsimogatni egy gyereket, hogy hogyan vigasztal egy nagymama. Elméletei, gondolatai és másokat vezető élete közepette – hiszen lehet, hogy tanácsadó farizeus volt – megfedkezett az élet alapvető gesztusairól, az első gesztusokról, amelyeket épphogy megszülettünk, elkezdtünk megtapasztalni szüleinktől” – mondta Ferenc pápa.

Jézus szelídséggel és gyengédséggel a fejére olvas ennek a farizeusnak. Jézus türelme, szeretete és akarata, hogy mindenkit megmentsen, viszik arra, hogy elmagyarázza, mit tett ez az asszony és milyen udvarias, szívélyes gesztusokról fedkezett meg a farizeus. És mindenki zúgolódása közepette Jézus azt mondja az

asszonyoknak: „Bűneid bocsánatot nyernek. A hited megmentett. Menj békével!” (Lk 7,48b;50b).

„Jézus csak a nőnek mondja, hogy «hited megmentett» – a nőnek, aki bűnös ember volt. És azért mondja neki, mert meg tudta siratni bűneit, meg tudta bánni bűneit, ki tudta mondani, hogy «én egy bűnös nő vagyok», ki tudta ezt mondani önmagának. A többieknek, akik nem voltak rossz emberek Jézus nem mondja, hogy megmentette volna őket a hitük, ők ugyanis csak azt gondolták magukról, hogy nem bűnösök. Számukra a bűnösök mindig mások: a vámosok, az utcanők... ők voltak számukra a bűnösök. Jézus csak annak mondja, hogy «meg vagy mentve», aki ki tudja tárni a szívét és be tudja ismerni, hogy bűnös. Az üdvösség, a megmenekülés csak akkor száll szívünkbe, ha kitárjuk azt bűnösségünk valósága előtt” – fejtette ki homíliájában a pápa.

„A Jézussal való találkozás kiváltságos helye a bűneink” – emlékeztet a pápa két héttel ezelőtti szavaira. Ez eretnokségnek tűnik, de Pál apostol is ezt mondja, hogy csak két dologgal dicsekszik: bűneivel és a feltámadt Krisztussal, aki őt megmentette.

„Ezért tehát beismerni bűneinket, beismerni, hogy szerencsétlenek vagyunk, elismerni azt, amik és akik vagyunk, illetve azt, amit képesek vagyunk megtenni vagy meg is tettünk, nyitja meg számunkra a kaput Jézus simogatása felé, Jézus bocsánata felé. Ez vezet el minket Jézushoz, aki azt mondja «menj békében, a hited megment téged», mert bátor voltál megnyitni szívedet afelé, aki valóban meg tud menteni téged. Jézus azt mondja a képmutatóknak: «a vámosok és a cédák megelőznek benneteket az Isten országában» (Mt 21,31b). Ez kemény! Akik viszont bűnösnek érzik magukat, azok bűneik megvallása által megnyitják szívüket a Jézussal való találkozásra, aki vérét mindnyájunkért adta.

a Vatikáni Rádió honlapjáról

Időskori lelkiélet dimenziói

A lelki élet tesz bennünket fiatalossá

A lelki élet három alapfeltétele időszerűvé vált: az első maga **Jézus Krisztus személye**, aki az Üdvözítő, aki emberré lett. És ahhoz, hogy mi igazán tudjunk élni, ahhoz kellett, hogy Isten Fia közénk jöjjön, és megmutassa, hogyan kell egyesülni Istennel. Mivel mi mindnyájan Jézus Krisztus képére lettünk teremtvé, aki az Atyának a képe, aki elsőszülött minden teremtmény között, ez az egység, hogy Isten és ember a két természet egy személyben Jézus Krisztusban. Ez alapvető eleme létezésének. S ezért van lehetőségünk, hogy mi Krisztusban igaz emberek legyünk. Krisztus tesz bennünket igaz emberekké Isten előtt azzal, hogy magára vette az emberi természetünket és végig járta az utat, mely szabadító úttá lett.. Most már az emberi természet nem ajándéka annak, hogy visszatérjünk Istenhez. A megtestesülés, Jézus emberré levése elhárított minden akadályt, s azáltal, hogy meghalt, s föltámadt, azokat az akadályokat, amik Istentől elválasztottak bennünket, ezeket is megszüntette. Ezért lett Krisztus a mi életünk

forrása, az én személyes Üdvözítőm, hiszen halála és feltámadása lehetővé tette, hogy Istenhez közel kerüljünk.

A második ilyen előfeltétele a **szentségi élet**. A föltámadt Krisztus teste az Egyház. Ezért amikor egy újjászületés zajlik az Egyházban, annak az ember a részese. Ezért vannak a misztériumok, a szentségek, hogy ez a folyamat, változás meg tudjon történni. Fontos az emberi természet megújítása a keresztség, a bérálás, az Eucharisztia szentségeiben, amelyek beavató szentségek. Ez az, ami újjá teremti az emberi természetet, és mintegy belépést ad számunkra az Országba. A keresztség szentsége rekonstruálja az embert. Nemcsak egy szellemi folyamat realizálódik. A bérálás által egy új spirituális funkció jön létre, hiszen a Szentlélek az, aki lakást vesz bennünk. Az Eucharisztia annak az Orzágnak a részesévé tesz, amit megnyitott számunkra a keresztség. S az a fajta spirituális, szellemi élet, amit a Szentlélek munkál bennünk a lelkünk tápláléka legyen. Az Eucharisztia így válik a lelki élet forrásává, táplálékává az ember számára. Itt válik érezhetővé mindenki számára, hogy a lelki élet nem személyes ügy, hanem az Egyház ügye, közös ügyünk.

A harmadik alapvetés, hogy az **embernek együtt kell működni az Istennel**. Az egyházi misztériumok, szentségek, nem mintegy varázsütéssel változtatják meg az embert, és teszik szellemi lénné. Hanem a mi együttműködésünkre szükség van, hogy az ember szabad akaratával hasznosítsa az Istentől kapott erőt, energiát. Nem automatikusan működnek ezek, ha nem akarom, nincs jelen az életemben, nem történik változás. Amit a szentségek elérnek az életünkben, ez a változás, ennek gyümölcse, hogy az isteni energia emberi energiává válik. Együttműködik Isten és ember ebben. A szentségek nem működnek anélkül, hogy mi ne akarnánk megtenni. Ezért van szükség a lelki életben az aszkézisre, az erények gyakorlására, és a folyamatos megtérésre, megtanuljuk a figyelmünket koncentrálni Ez az erőfeszítés elkerülhetetlen azok számára, akik mélyebb lelki életet akarnak élni.

Életünk Krisztus-centrikus. Mert Krisztus ad közösséget az isteni és emberi együttélésére. Az ő megtestesülése, megváltói ténykedése ad lehetőséget, hogy ne csak ontológiailag, hanem egzisztenciálisan is megvalósuljon ez a közösség. S talán most már könnyebben el tudjuk fogadni idősebb fejjel, hogy nagyon nagy szükség van a lelki életre. A felszínességből és a rutinból lépünk át egy hétköznapi átfogó igényesebb lelki életbe, ahol minden nap kerüljünk közelebb Istenhez. Krisztus nem azért jött, hogy tanítson bennünket, mit kell helyesen tenni, hanem ő maga lett életté a világ életéért. Azért jött, hogy életünk legyen. Nem azért jött, hogy magányosan éljünk, és kényelmesen éljünk, és Isten ebben eszköz legyen, hanem azért jött, hogy valóban megmentse a világot. Isten nélkül nincs a világnak élete, jövője. Ezért az Egyház nem egy etikai rendszert, egy filozófiát, egy gondolkodásmódot akar megvalósítani, hanem az ÉLETET akarja élni velünk.

Pacsai János